

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/86/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0021203747
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:0021203747.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, C. XX, XXX XX C., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466 proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 900,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 7Csp/108/2021-90 zo dňa 4. mája 2022

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. P r i z n á v a žalobkyni proti žalovanému 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkov označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 900,- eur a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Napadnutý rozsudok odôvodnil súd prvej inštancie tým, že žalobkyňa sa podanou žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 30.8.2021 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť v prospech žalobkyne sumu 900,00 eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keďže medzi ňou ako spotrebiteľom a žalovaným ako veriteľom došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 22.11.2012, ktorú súd titulom bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru uložil rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 25Csp/23/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12.5.2021 pod sp. zn. 3CoCsp/12/2021 uložením povinnosti žalovanému vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 4.624,00 eur spolu s príslušenstvom, keďže zo strany žalovaného došlo k porušeniu práva na ochranu spotrebiteľa. Žalovaný neuznával nárok žalobkyne, keďže vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu považoval priznanie náhrady finančného zadosťučinenia v tomto prípade za neprimerané.

3. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, po právnom posúdení veci v zmysle § 1 ods. 1, § 3 ods. 3, 5, § 4 ods. 2 písm. b zákona č. 250/2007 Z.z., § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, súd prvej inštancie dospel k záveru o dôvodnosti uplatneného nároku, keďže pre priznanie finančného zadosťučinenia je potrebné uplatnenie na súde porušenia práva

alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, čo v danom prípade bolo konkrétnymi skutočnosťami preukázané a to citovaným rozhodnutím súdu prvej inštancie v spojení rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, nakoľko žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobkyni vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4.624,00 eur s príslušenstvom. V predmetnej veci si žalobkyňa určila výšku finančného zadosťučinenia 900,00 eur, pričom žalovaný bol zaviazaný na vydanie bezdôvodného obohatenia v prospech žalobkyne v skôr uvedenej veci vedenej na tunajšom súde vo výške 4.624,00 eur s príslušenstvom, čo predstavuje v percentuálnom vyjadrení necelých 20 %. Vychádzajúc zo skôr uvedenej výšky bezdôvodného obohatenia čo nie je zanedbateľná suma a to 4.624,00 eur, ktoré určite museli žalobkyni chýbať a o ktoré sa žalovaný bezdôvodne obohatil, a tohto svojho nároku sa musela domáhať súdnou cestou, pričom výsledok súdneho sporu nie je otázkou dní, ale otázkou týždňov a niekedy aj rokov, sa súd stotožnil s tvrdením žalobkyne, že celý tento zdĺhavý a náročný postup v súvislosti s ochranou jej práv súdnou cestou bol pre ňu ako spotrebiteľa nesmiernou psychickou záťažou a vzhľadom na skôr uvedenú výšku majetkového plnenia, ktoré žalovaný získal a ktoré bol povinný vydať v rámci svojho bezdôvodného obohatenia, ktorého sa domáhala žalobkyňa súdnou cestou, ňou uplatnený nárok na finančné zadosťučinenie vo výške nie celých 20 % zo sumy bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného považoval súd sumu 900,00 eur za primeranú výšku finančného zadosťučinenia, pričom takto priznané finančné zadosťučinenie plní funkciu satisfakčnú, ako aj sankčnú. Súd v rámci svojho rozhodnutia vychádzal aj z rozsudkov Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/57/2021 zo dňa 7.12.2021 a 6CoCsp/40/2021 zo dňa 7.12.2021. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP, ako aj § 255 ods. 1 CSP.

4. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, keďže mal za to, že súd prvej inštancie dostal na základe vykonaných dôkazov nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vyhádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil s priznaním uplatneného nároku a to s jeho dôvodnosťou ako aj výškou nakoľko požadovanú výšku finančného zadosťučinenia považoval za neprimerane prísnu a svojvoľnú, rovnako v rozpore s výkladom práva, keďže súd neprihliadal na osobitné okolnosti prípadu, nakoľko žalobca sa domáha vydania finančného zadosťučinenia napriek tomu, že sám konal v rámci kontrakčného postupu ľahostajne. O úver požiadaval celkovo 14 krát a priznaním bezdôvodného obohatenia bola poskytnutá žalobcovi dostatočná súdna ochrana tým, že žalobca nijakom spôsobom nešpecifikoval, v čom spočívala nemajetková ujma odôvodňujúca priznanie zadosťučinenia vo výške 900,00 eur, s odkazom na rozhodnutia, ktoré citoval. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok rušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že odvolacie dôvody kopírujú procesnú obranu žalovaného, s ktorou sa súd po skutkovej stránke so zreteľom na právne posúdenie sporu vecne správne vysporiadal. Odkazovala na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, a na to, že platná a účinná právna úprava preukázanie vzniku a existencie ujmy ako podmienky pre priznanie tohto nároku nevyžaduje keďže 1. žalobca musí mať postavenie spotrebiteľa, 2. zo strany porušiteľa došlo k porušeniu práva alebo povinnosti zo zákona o ochrane spotrebiteľa alebo z osobitných predpisov na ochranu spotrebiteľa, 3. spotrebiteľ musel porušenie práva alebo povinnosti úspešne uplatniť na súde, 4. právo na primerané finančné zadosťučinenie mu prináleží od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá, dávajúc v tomto smere aj do pozornosti rozsudok NS SR zo dňa 30.1.2019 pod sp. zn. 6Cdo/127/2017, ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.6.2019 vydaný v konaní vedenom pod sp. zn. 3Co/56/2019, pričom či došlo k úspešnému uplatneniu porušeniu práva alebo povinnosti na súde dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu vydaného vo veci samej a preto považovala rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne. V tomto smere citovala aj rozhodnutie NS SR 5Cdo/192/2014 s odkazom aj na citované rozhodnutie Ústavného súdu SR.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zotrval na skutočnostiach uvádzaných v podanom odvolaní, keďže okolnosti prejednávaneho prípadu v prípade finančného zadosťučinenia považoval za neprimerané, a to aj čo sa týka dôvodnosti a priznanej výšky.

7. Žalobkyňa vo vyjadrení žalovaného uviedla s odkazom na citovanú rozhodovaciu prax súdov Krajského súdu v Prešove, že výška žalovanej sumy vychádza z ustálenej rozhodovacej praxe iných príslušných súdov s tým, že v obdobných konaniach príslušné súdy priznávali spotrebiteľom ďaleko

vyššie hodnoty primeraného finančného zadosťučinenia a v niektorých prípadoch dokonca aj totožné s výškou získaného bezdôvodného obohatenia na úkor spotrebiteľa.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd podľa § 34 CSP, na základe podaného odvolania žalovaného spor podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a preto aj rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP s odkazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21.12.2023 o 10,35 hod., v pojednávacej miestnosti č. dverí 207/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 6.12.2023 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

11. Žalovaný podal odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

13. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

14. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

15. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

16. Odvolací súd po preskúmaní odvolania žalovaného dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

17. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver s tým, že správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

18. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky argumenty uvádzané žalovaným v odvolaní. Žalovaný pritom uvádza skutočnosti, ktoré už boli uvedené pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní vo veci, preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

19. Výsledky dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu dávajú dostatočný skutkový základ pre záver o tom, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bezpoplatková, čo bolo už konštatované v právoplatnom rozhodnutí súdu prvej inštancie pod sp. zn. 25Csp23/2020 o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4.624,00 eur s príslušenstvom v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12.5.2021 pod sp.zn. 3CoCsp/12/2021.

20. Žalovaný zároveň podaným odvolaním namietal nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie v časti priznaného primeraného finančného zadosťučinenia majúc za to, že súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním nedospel k záveru, na základe ktorého by mohol v danom prípade aplikovať § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. S uvedeným názorom sa odvolací súd nestotožňuje.

21. Výsledky dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu dávajú dostatočný skutkový základ pre záver o povinnosti žalovaného uhradiť žalobcovi finančné zadosťučinenie v priznanej výške, ktorú aj odvolací súd považuje za primeranú.

22. V danom prípade súd prvej inštancie správnou aplikáciou ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. dospel k záveru, že boli splnené všetky predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia žalobcovi majúc za preukázané, že žalobca ako spotrebiteľ v predmetnom konaní úspešne uplatnil porušenie povinnosti stanovenej zákonom o spotrebiteľských úveroch, pričom odvolací súd považuje za správny aj záver súdu prvej inštancie ohľadom jeho výšky (viď bod 18. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie). Úvaha súdu prvej inštancie v tomto smere nevybočila z medzí a hľadísk stanovených zákonom, a túto úvahu odvolací súd považuje za správnu.

23. Podľa § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z.z. spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

24. Vychádzajúc zo znenia vyššie spomínaného zákonného ustanovenia možno konštatovať, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zo znenia tohto ustanovenia možno vyvodit', že podmienkou priznania nároku na primerané finančné zadosťučinenie je také porušenie spotrebiteľského práva, ktoré spotrebiteľ úspešne uplatní na súde a vychádza z porušenia povinnosti dodávateľa ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi.

25. Výsledky vykonaného dokazovania svedčia o tom, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu práv žalobcu ako spotrebiteľa. V predmetnom konaní bol žalobkyni ako spotrebiteľovi priznaný vo vzťahu k žalovanému ako dodávateľovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý vznikol v súvislosti s plnením, prijatým od žalobcu zo strany žalovaného na základe úverovej zmluvy. Súd v tomto konaní dospel k záveru, že v predmetnej zmluve žalobkyňa sa podanou žalobou domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 900,00 eur, a to z toho dôvodu, že v konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 20Csp/23/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn. 3CoCsp/12/2021 sa úspešne, ako spotrebiteľ, domáhala ochrany svojho práva spočívajúceho vo vydaní bezdôvodného obohatenia, keďže zmluvu o úvere uzavretú medzi stranami sporu dňa 22.11.2012 súd považoval za bezúročnú a bez poplatkov. Možno tak jednoznačne konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu zákona na ochranu spotrebiteľa, a to konkrétne zákona č. 129/2010 Z.z.

26. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, zákon nestanovuje konkrétne kritériá, ktorými by sa mal súd riadiť. Odvolací súd je toho názoru, že pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať z toho, že spomínané ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľov od nekalého konania, ktorého sa dopustili voči úspešným spotrebiteľom, ktorí uplatnili svoje práva v súdnom konaní. Odvolací súd poznamenáva, že spomínané ustanovenie treba chápať aj ako satisfakciu spotrebiteľovi za to, že vstúpil

do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejšou stranou, ktorou je dodávateľ a tím priniesol prospech aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

27. Odvolací súd má za to, že priznanú finančnú náhradu nemožno považovať za „výhodu“ žalobcu, ale za nárok vyplývajúci zo zákonných ustanovení. Niet pochyb o tom, že medzi stranami sporu došlo na základe zmluvného vzťahu zo zmluvy o úvere k založeniu takých práv a povinností, ktoré boli dojednané v rozpore so zákonom. Ako už bolo skôr uvedené, žalobca ako slabšia zmluvná strana nemohla ovplyvniť obsah zmluvy. Zo strany žalovaného došlo k porušeniu jej spotrebiteľských práv, preto takéto konanie bolo spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu spočívajúcu v nezákonnom preplatení pôžičky a následnej strate finančných prostriedkov, čo pri zohľadnení ďalších rozhodujúcich kritérií, na ktoré poukázal súd prvej inštancie, možno považovať za dôvod pre priznanie finančného zadosťučinenia vo výške uvedenej súdom prvej inštancie, ktorú aj podľa odvolacieho súdu možno považovať za primeranú vo výške 900,00 eur a to aj vzhľadom na výšku bezdôvodného obohatenia 4.624,00 eur s príslušenstvom, čo predstavuje v percentuálnom vyjadrení necelých 20% (viď. bod 18. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Odvolací súd v rámci svojho rozhodnutia vychádzal aj z rozsudkov Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/57/2021 zo dňa 7.12.2021 a 6CoCsp/40/2021 zo dňa 7.12.2021, ktorými súdy priznali spotrebiteľom skoro rovnaké adekvátne zadosťučinenie.

28. S ohľadom na všetky vyššie uvedené závery odvolací súd rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP s odkazom na § 387 ods. 2 CSP ako vecne správny v spojení s výrokom o nároku na náhradu trov konania.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni, ktorá bola v odvolacom konaní plne úspešná, priznal proti žalovanému, ktorý nebol v odvolacom konaní úspešný, nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).